

Bilag 3.

Den danske Købstadforening.

Købstadkommunernes Centralkontor.

København, den 1. september 1956.

Til folketingets udvalg vedrørende forslag til folkepension m. v.

Ved et møde i det ærede udvalg den 8. marts d. å. havde repræsentanter for købstadforeningen og for Sammenslutningen af Købstædernes sociale Udvalg lejlighed til, såvel mundtligt som skriftligt, at fremsætte en række bemærkninger til de af socialministeren den 11. november 1955 fremsatte lovforslag dels om folkepension, dels om ændringer i loven om folkeforsikring.

Fra købstadforeningens side har man forstået, at en række af de mere teknisk betonedede betragtninger, der blev fremført ved den ovennævnte forhandling, allerede er eller vil blive gjort til genstand for nøjere overvejelse i udvalget, eventuelt ved et samråd med socialministeren, og købstadforeningen skal derfor ikke i nærværende henvendelse komme ind på disse spørgsmål.

Derimod skal man tillade sig overfor det ærede udvalg endnu en gang at understrege, at de danske købstæder må se med den allerstørste betænkelighed på de stærkt forøgede udgifter, som forslagene i den foreliggende skikkelse vil medføre for kommunerne.

I den tidligere henvendelse til udvalget er der gjort udførligt rede for resultatet af de beregninger, der her er foretaget vedrørende forslagenes økonomiske virkninger for kommunerne, og man skal derfor indskrænke sig til kort at fremhæve følgende:

Den omstændighed, at folkepensionsbidraget efter forslaget vil kunne fradrages i den skattepligtige indtægt, skønnes at

ville nedsætte kommunernes skatteprovenu med ca. 10 mill. kr. årlig. Dette er ganske vist ikke ensbetydende med, at kommunerne skal skaffe flere penge, hvorfor der ikke er tale om, at der derigennem direkte pålægges kommunerne en større økonomisk byrde, men det forhold, at kommunerne fremtidig skal fremskaffe de samme midler på basis af et formindsket skattepligtigt beløb, kan ikke undgå at medføre forhøjelser af kommunernes ligningsprocenter. Denne forstærkelse af en tendens, der, bl. a. på grund af de almindelige prisstigninger og som følge af de øgede krav, kommunerne iøvrigt stilles overfor, allerede er i gang, kan ikke undgå at forøge kommunernes vanskeligheder.

Uanset at man tilstræber dækning af merudgiften til den foreslåede invalidepension gennem forhøjelser af invalidepræmier og arbejdsgiverbidrag, indebærer det fremsatte forslag, at kommunerne skal bære $\frac{1}{10}$ af alle invaliderenteudgifter, og da disse vil stige med 27 mill. kr. årlig, er det ensbetydende med, at refusionen fra kommunerne øges med 2,7 mill. kr. årlig.

De særlige ydelser, der i de senere år er givet rentemodtagerne, indregnes efter det foreliggende forslag i pensionsgrundbeløbene; kommunerne kommer herved til at deltage i ydelser, de ikke tidligere har båret nogen andel af, og det betyder, at udgifter på ca. 15 mill. kr. årlig overvæltes på kommunerne. Dette finder købstadforeningen for sit vedkommende ikke rime-